

ster oplyse dette; og da der nu vel bliver nedsat et Udvalg, maa dette altsaa kunne faa disse Oplysninger.

I det hele maa det siges, at Oplysningerne til dette Lovforslag er særdeles sparsomme. Det havde saaledes været interessant, om man i Bemærkningerne til Lovforslaget havde faaet en Redegørelse for Fragtnævnets hidtidige Virksomhed for at løse de Opgaver, det skulde løse. Jeg tænker ikke alene paa de Bestemmelser i Loven, der tager Sigte paa Afgiften, men fuldt saa meget paa de Bestemmelser, hvorefter det skulde, som det ogsaa er udtrykt her i § 2, „ydte Regeringen Bistand med Tilvejebringelse paa bedste og billigste Maade af Tonnage til saadanne for Landet nødvendige Tilførsler, for hvilke offentlig Medvirkning skønnes ønskelig eller nødvendig“. Blandt de Tilførsler, der her var Tale om, var ogsaa Tilførsel af Kul til Kommunerne, dels Kul til de kommunale Værker, altsaa Gaskul, dels Kul til ubemidlede. Det har den største Betydning at faa Oplysning om, hvorvidt Fragtnævnet i saa Henseende har løst sin Opgave paa en for hele Samfundet tilfredsstillende Maade. Jeg har søgt at skaffe mig Oplysning herom, men det er ikke let. En endelig Opgørelse foreligger, saa vidt jeg ved, ikke, i alt Fald har jeg ikke i Kommunernes Kulkontor kunnet faa saadanne Oplysninger.

Man ser i disse Dage, at man i Pressen Landet over er stærkt optaget af at kritisere Kommunalbestyrelserne og det af dem oprettede Kulkontor, fordi man mener, de ikke har løst den dem stillede Opgave paa tilfredsstillende Maade, saa at det for en Del skulde være Kommunalbestyrelsernes og Kulkontorets Skyld, at der nu kun findes ringe Mængder af Kul til fortsat Drift af de kommunale Værker. Jeg tror, det er en noget forkert Adresse, den Kritik har faaet. Det er muligt, at Kulkontoret ikke i Begyndelsen har løst Opgaven paa en fuldt tilfredsstillende Maade, det skal jeg ikke udtale mig om, men efter de Oplysninger, jeg har kunnet fremskaffe, bør Kritikken vistnok fuldt saa meget rettes mod Fragtnævnet som mod Kulkontoret. Det vilde egentlig heller ikke være saa underligt, om der var noget at kritisere der. Det forekommer mig, at det var noget mærkeligt, man indførte ved Loven af 12. Maj 1916 — der som bekendt var et Kompromis, ikke den Lov, som Regeringen ønskede skulde være gennemført, men et Kompromis mellem de forskellige Opfattelser, og navnlig ogsaa

en Overenskomst mellem Regeringen og Røderne —, da man indførte et Nævn, der skulde bestaa udelukkende af Skibsredere, og disse skulde bistaa Regeringen med at skaffe billig og nødvendig Tonnage til Hjemsejling af de for Landet mest nødvendige Produkter. De skulde næsten være Engle, om de skulde hjælpe til at skaffe Samfundet billig Tonnage og derved berøve sig selv en meget betydelig Indtægt. De skulde sejle med $\frac{1}{3}$ Fragtnedsættelse for de Kul, som anvistes de kommunale Værker, og for Kul til ubemidlede skulde Fragten nedsættes med $\frac{2}{3}$. Altsaa, for hvert Skib, Nævnet paa den Maade fragtede, vidste man, at man vilde midste $\frac{2}{3}$ af Fragten, hvis det var lastet med Kul til ubemidlede, og $\frac{1}{3}$ af Fragten, hvis det var lastet med Kul til kommunale Værker. Der har sikkert ikke været den mest udprægede Villighed til at imødekomme de Krav om Tonnage, der er stillede fra Kommunerne saavel angaaende Kul til de kommunale Værker som til de ubemidlede.

Jeg har, som sagt, søgt at faa nogle nærmere Oplysninger, og jeg læste forleden i et Referat fra Borgerrepræsentationens Møde her i København, at Borgmester Marstrand udtalte, at Københavns Kommune havde haft *licence* for over 100,000 Tons Kul, men alle Kullene laa i England, og det var jo trist under den nuværende Situation, at det ikke havde været muligt at faa tilstrækkelig Tonnage til at sejle Kullene hjem. Noget lignende har gjort sig gældende overfor andre Kommuner, at man ikke har kunnet skaffe de Kul hjem, som man havde faaet *licence* for, og Resultatet er altsaa blevet, at der nu omkring paa Gasværkerne er meget knebne Beholdninger. Jeg kan saaledes oplyse, at af Leveringer til Gasværkerne saavel for November som December Maaned henligger et meget stort Parti i England, fordi det ikke har været muligt at skaffe Tonnage til at faa disse Ladninger sejlet hjem. Det gælder altsaa Gaskullene, med Hensyn til hvilke der er større Van, skeligheder end med Hensyn til andre Kulfordi de kun kan fremskaffes fra bestemte Miner. Men ogsaa til Husholdningskul, altsaa de Kul, som Kommunerne i Hensyn til Loven skulde uddele til ubemidlede efter en nærmere af Indenrigsministeren godkendt Regel, har det været umuligt at skaffe Tonnage for at faa dem fragtet hjem.

Jeg kan oplyse, at saavel af November som af Decemberleveringer henligger der omtrent Halvdelen af de Kul, der var